

La senyera, ¿fora de la llei?

Més de cent entitats demanen la inclusió del penó de la conquesta en la llei de símbols

Evitat que la bandera històrica del País Valencià, de l'antic regne de València, quede exclosa del conjunt de símbols que representen l'actual territori autònom. Aquest és l'in-

Domènec ROS

Reconeixent que l'Estatut d'Autonomia acordat pel PSOE, AP i el PCE consagra com a pròpia de la «Comunitat Valenciana» —la bandera de les quatre barres amb una ratlla blava i una roja al costat, i uns ornaments

joint del poble valencià, sinó perquè dues de les forces polítiques al·ludides —el PSOE i el PCE— s'han identificat llargament amb la bandera de les quatre barres i l'han utilitzada amb la més absoluta normalitat.

Els representants de les entitats, en la reunió amb el president de les Corts valencianes

Jordi Vicent

tent llançat per més de 100 institucions culturals i cíviques, de tot el país, partint de la crida de la revista cristiana *Saó*, feta pel mes de maig i que dilluns, dia 26, culminà amb dues audiències realitzades amb el president de les Corts, Antoni Garcia Miralles, i amb el president del Consell de la Generalitat, Joan Lerma.

sobre el blau—, les entitats representades davant els presidents de l'executiu i el Parlament valencians demanaven que la llei de símbols, en discussió a les Corts, en recollís un que aquesta norma havia ignorat estranyament. El val a dir estranyament, no sols perquè siga, des d'una perspectiva històrica, el més representatiu del con-

Com ha declarat Vicent Soler, diputat socialista al Parlament valencià: «el penó de la conquesta és el símbol heràldic més antic que tenim els valencians i del qual es té documentació històrica avalada científicament». Alfons Cucó, senador d'aquest mateix partit, ha declarat també a EL TEMPS que el reconeixement de la senyera

«seria una manera d'equilibrar les coses».

Ernest Sena, del Partit Reformista Democràtic, afirma, per la seua banda, que «qualsevol tipus de legislació deu recollir tota la riquesa i la pluralitat de la nostra societat, i permetre el lliure desenvolupament d'aquesta riquesa». En una roda d'opinions demanades a alcaldes de diverses poblacions del País Valencià s'arriba a la conclusió que, en general, la inclusió d'aquest símbol es veuria amb bons ulls. Així, l'alcalde d'Ontinyent, Rafael Tortosa, declara que «la bandera quadribarrada és, segons consta a l'arxiu, la bandera d'Ontinyent. I hi ha proves científiques i fidedignes que és també la del País Valencià. Crec que hauria de recollir-se». Manuel Aldeguer, alcalde de Guardamar, opina que «ha d'haver-hi una bandera oficial, la que s'ha adoptat, encara que joestic més d'acord amb la tradicional quadribarrada. És indubtable que el penó tradicional és també bandera dels valencians». L'alcalde d'Elx, Ramon Pastor, declara: «l'única cosa que jo puc dir, i a títol molt personal, és que la bandera amb la franja blava és la de València; a mi m'agradaria una bandera per a totes les províncies». Josep Sanus, alcalde d'Alcoi, en canvi, pensa que «en qüestió de banderes, amb una ja en tinc prou. L'Estatut d'Autonomia ja concertà la bandera de la Comunitat, que és tal i com està ara».

És important precisar, però, que, malgrat les opinions, tots es mostren disciplinadament disposats a acceptar allò que decidiran les Corts en el debat de la Llei de símbols, previst per al 28 de novembre, dia d'eixida d'aquesta revista al carrer.

Adolf Pizcueta lliura la proposta, juntament amb una exposició contundent de raons, a Joan Lerma

/ Jordi Vicent

En l'entrevista amb el president de les Corts valencianes de dilluns 26, i en representació de més d'un centenar d'entitats culturals i cíviques, una comissió integrada per Adolf Pizcueta, Lluís Guarner, Vicent Badia, J. A. Comes, Eliseu Climent, Adela Costa, Jaume Pérez Montaner, Antoni Pérez Gil, Doro Balaguer, Enric Solà, Ricard Rosso, Ro-

bert Moróder, Giner Perepérez, Joan Brines i Rafael Mansanet, ha elevat la petició d'incloure el penó de la conquesta en la llei. Adolf Pizcueta, en nom de tots, manifestà que és incomprendible l'oblit d'aquest símbol en un text legal com el que es planteja i afirmà que seria un opòbi al poble valencià la seua exclusió. Garcia Miralles assenyalà els problemes de procediment parlamentari,

però afirmà la seua millor disposició a facilitar la inclusió a la proposta, d'acord amb els grups parlamentaris.

A la vesprada, el president Lerma hagué de sentir de la comissió dures i rasonades crítiques a la política del PSOE en matèria de símbols. Crítiques que el president respongué justificant la seua actuació amb la voluntat de fer possible la unitat dels valencians.

És evident que l'explicació no va satisfer cap dels presents. Lerma, però, es comprometé a introduir el suggeriment, si reglamentàriament era possible, per a la consideració dels diputats. Cal dir que feia un mes Acció Cultural ja havia presentat la proposta i tampoc no ha estat inclosa en el dictamen de la ponència. Ara són els parlamentaris valencians els qui tenen la paraula.

El document reivindicatiu

Prenent com a base la iniciativa de la revista *Saó*, les institucions, entre les quals hi ha la mateixa publicació, Acció Cultural del País Valencià i els sindicats CC. OO. del País Valencià, Sindicat Lliure de la Marina Mercant, Unió de Llaureadors i Ramaders i Sindicat de Treballadors del País Valencià, han adreçat el següent document al president de les Corts valencianes, Antoni Garcia Miralles:

«Ja pròxima la discussió en les Corts valencianes de la Llei de Símbols, considerem necessari adreçar-nos a les forces polítiques amb representació parlamentària, a fi de manifestar-los el que segueix:

Abans que la bandera de València esdevingués bandera oficial de la «Comunidad Valenciana», segons estableix L'Estatut d'Autonomia, la història i la

voluntat del nostre poble sempre han distingit la senyera de les quatre barres com a símbol col·lectiu.

— Aquesta senyera té la més antiga representació en el penó de la conquesta o senyera reial que es conserva a l'Arxiu Municipal de València.

— Oblidar aquesta senyera, que els valencians han venerat segles i segles, seria un afront històric i una deslleialtat.

Tenint en compte aquests fets i la necessitat d'instaurar la concòrdia entre els valencians, demanem que la senyera reial — quatre pals rojos sobre fons d'or — siga reconeguda per la Llei dels Símbols, de manera que se'n salvaguarde el rang històric i la significació sintetitzadora de la nostra personalitat col·lectiva.»